

Вук, Правни факултет - Гент универзитет, Белгија

У разговору са колегом са факултета сазнао сам да је његов брат конкурисао и добио стипендију да оде на размену студената у Ницу. Након тога сам погледао сајт *BASILEUS* пројекта, као и интернет странице факултета који учествују у истом, и дошао на идеју да конкуришем за десетомесечни студијски боравак на Универзитета у Генту у Белгији. У почетку је све деловало као тешко остварив подухват са малим шансама за успех. Посебно отежавајућа околност је била чињеница да смо за стипендију на истом месту и у исто време конкурисали моја девојка и ја, у нади да ћемо моћи да идемо заједно. Поступак пријаве за стипендију није био тежак сам по себи, али је трајао дуже него што сам мислио да ће трајати. Важно је напоменути да треба на време почети с прикупљањем неопходне документације, јер постоје ствари које, иако не компликоване, захтевају доста времена (прикупљање препорука професора, неопходних потврда и одобрења, превођење докумената, итд). Такође, у жељи да умањим страх од поступка пријаве, морам рећи да сам од особа задужених за инострану сарадњу на свом универзитету добио значајну помоћ током пријаве, поготово онда када сам дошао у ситуацију да неке документе не могу да прибавим. Можда најважнија ствар је чињеница да смо на крају обоје, и моја девојка и ја, добили стипендију. Ово желим да нагласим зато што верујем да постоји још доста студената који су у истој позицији као нас двоје, да имају неопходне квалификације да добију стипендију да оду на размену, али не верују да је могуће да обоје оду на исто место у исто време.

Студије у Белгији су за мене биле освежење. Као асистент на универзитету, имао сам одличну прилику да, с једне стране, увидим да у погледу могућности и амбиција не заостајемо за студентима најбољих светских универзитета, али да, с друге стране, постоје неки методолошки приступи у настави који би омогући боље искоришћавање поменутих

могућности и можда дали боље резултате. Свакако, методолошка знања која сам стекао на размени користим и користићу у свом раду. Што се тиче учења на страном језику, нисам имао никакве проблеме у том погледу. Као студент докторских студија, иако нисам полагао испите на размени, присуствовао сам предавањима која су ми била занимљива. Ипак, уколико неко одлази на размену као студент докторских студија или постдокторант, треба да обрати посебну пажњу на избор ментора, јер од њега у великој мери зависи квалитет студијског боравака. Студент би морао претходно добро да истражи, колико је то могуће, ситуацију на универзитету на који одлази, да сазна ко ће му бити ментор, чиме се бави, да ли је отворен и доступан за менторски рад, итд. Најбоље би било да студент претходно ступи у контакт са потенцијалним ментором и да му објасни шта и како жели да ради у иностранству. Из мог искуства, професори су отворени за овакву комуникацију и, по правилу, објасне студенту да ли имају жељу и могућност да му помогну. Што се тиче исхода мог боравака у Генту, они су фантастични. Ментор ме је обавестио о могућности да учествујем у упоредном истраживању на европском нивоу и повезао ме са колегама са других универзитета, што је резултирало објављивањем два чланка у одличним иностраним часописима, као и могућношћу да своје целокупно истраживање објавим у још два чланка, а можда и у облику монографије.

Ван самих студија, постоји пар ствари на које треба скренути пажњу. Најпре, тражење смештаја није једноставно. Моја девојка и ја смо, пошто смо добили стипендију, а пре самог одласка на размену, отишли у Белгију и на лицу места тражили смештај. Стан у којем смо ми били је био одличан, али смо га јако тешко нашли. Наши пријатељи из Србије који су са нама били на размени су смештај организовали преко интернета и нису сви имали среће. Они који добију стипендију, треба да посвете много пажње питању смештаја, јер период на који се иде на размену није кратак. Од тога ће доста зависити квалитет самог боравака. Можда би било добро да студенти који тек треба да оду на размену контактирају оне који су већ тамо како би добили помоћ у тражењу смештаја. Што се тиче визе, није било проблема у прибављању, с тим да две ствари треба имати на уму. Прво, прибављање документације може да потраје. Друго и важније, студенти треба да знају да им студентске визе не покривају целокупан боравак, већ, по правилу, само три месеца, и да када дођу у земљу студирања, треба да чекају месец-два док не добију привремену боравишну дозволу од полиције. Тај поступак такође траје неко време и захтева прикупљање документације и чекање у реду. Најважније је то да студент не сме напуштати земљу у којој се налази док не добије боравишну дозволу, чак ни да оде у другу земљу Шенгенског споразума, јер може имати проблема, па чак и забрану повратка у земљу студирања.

На крају, одлазак на размену је много више од самих студија. То је непоновљива шанса да се упознају нови људи, нова култура, да се посети земља боравака и суседне земље, да се научи језик, да се, не само туристички, осети другачији начин живота. Без претеривања је реч о прилици да се неко оплемени и просветли. Свакоме бих препоручио да оде на размену у иностранство, јер је, бар мени, то било најлепше искуство у досадашњем животу.

